

सन्धः । इति हेमचन्द्रः ॥३॥ सभायां एकाकि-
गमनविधौ यथा,—

“नैकस्वरेण सभां विप्रः समवायश्च वर्च-
येत् ॥”

इति कौर्मि उपविभागे १५ अध्यायः ॥
सभाज, तु क सेवने । प्रीतौ । इत्यने । इति
कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तपुराणे-पर०-सक०-
सेट् ।) अससभाजन् । इति दुर्गादासः ॥

सभाजनं, स्त्री, (सभाज तु क सेवने प्रीतौ +
ल्युट् ।) गमनागमनादिसमये सुहृदादेः
आलिङ्गनारोग्यप्रसन्नागतादिनामन्दीत्यादनम् ।
तत्पर्यायः । आनन्दनम् २ आप्रच्छनम् ३ ।
इत्यमरः ॥ टु नदि संशुद्धि सभाज तु क
सेवनप्रोत्तिदर्थे प्रच्छौ श्च शीघ्रे अन्ट् ।
नन्दतिः । पृच्छतिश्चाडपूर्वालिङ्गनादाविति
सुभूतिः । गमनसमये सुहृदमालिङ्ग गमना-
शुभायह्वयम् । आगतस्य वा स्वागतारोग्यादि-
पृच्छा आनन्दनमिति रमानाथः । इति भरतः ॥
(यथा, रघुः । १३ । ४३ ।

“सभाजने मे सुजगद्बन्धुः
सखेतरं प्राश्नमिन्तः प्रयुङ्क्ते ॥”

सभाजयतीति । सभाज तु क प्रीतौ + ल्युः ।
प्रोत्तिदायके, चि । यथा, महाभारते । १।१३।१० ॥

“प्रभूतनागाश्वर्यं सभाजनं
सन्दहियुक्तं बहुपानभोजनम् ।
मनोहरं काञ्चनचन्द्रभूषणं
यद्दं महन् शोभयतामियं मम ॥”

सभापतिः, पुं, (सभायाः पतिः ।) सभाजाधि-
पतिः । (यथा, भागवते । ६ । १७ । ७ ।

“जटाधरस्त्रीव्रतया ब्रह्मवादी सभापतिः ।
अङ्गीकृत्य स्त्रियश्चास्ति गतस्त्रीः प्राकृतो यथा ॥”
द्वानुहृदस्वामी । इति केचिन् ॥

सभासत् पुं, (सभा + सत् + क्तिप् ।) सभाभां
सभासद् स्त्री इति उपविशति यः । तत्पर्यायः ।

सभास्वारः २ सभ्यः ३ सामाजिकः ४ । इत्य-
मरः ॥ परिषदलः ५ पर्यदलः ६ परिषदः ७
पार्षदः ८ परिषभ्यः ९ । इति शब्दरत्नावली ।
नक्षत्राणां यथा । काव्यायनः ।
“सभ्येनावश्यवक्तव्यं धर्माद्यसहितं वचः ।
श्रुत्वाति यदि नो राजा स्यात्तु सभ्यस्तदावृणः ॥”
सभ्यः सभायां साधुः । तयाविधानाह्वात्र-
वल्काः ।

“श्रुताध्ययनसम्पन्नाः कुलीनाः सत्यवादिनः ।
राज्ञा सभासदः काः शत्रौ मित्रे च ये
सभाः ॥”

श्रुताध्ययनसम्पन्नाः धर्माशक्तज्ञाः । कुलीनाः
सकृदादि-दीपमृत्युमानांपिण्डवैश-परम्पराकाः ।
गवस्यताः सभासदः सभायां यथा वीदन्ति
तथा दानमानमत्कारै राज्ञा कर्तव्याः । इति
अपह्नारसम् ॥ * ॥ अन्वयः ।
“ममः शत्रौ च मित्रे च धर्माशक्तविशारदः ।
विपमुखाः कुलीनश्च सत्साधिकरणं भवेत् ॥

कार्यास्तथाविधास्तत्र दिवसुखाः सभासदः ॥
इति मत्स्यपुराणे १८६ अध्यायः ॥

दृष्टव्यतिस्तु सप्त पञ्च त्रयो वा सभासदो
भयन्तीत्याह ।

“लोकवेदब्रह्मर्षिज्ञाः सप्त पञ्च त्रयोऽपि वा ।
यत्रोपाविष्टा विप्राः स्युः सा यज्ञसदृशी सभा ॥”
किञ्च ।

“सप्राङ् विवाकः सामातः सत्राङ्गणपुरोहितः ।
ससभ्यः प्रेक्षको राजा स्वर्गं तिष्ठति धर्मतः ॥”
तत्र ब्राह्मणा अनियुक्ताः सभासदस्तु नियुक्ता
इति भेदः । तत्र नियुक्तानां यथावस्थितार्थ-
कथनेऽपि यदि राजान्यथा करोति तदासौ
निवारणीयोऽन्यथा दोषः । उक्तञ्च काव्यायनेन ।
“अन्यायेनापि तं यान्तं येऽनुयान्ति सभासदः ।
तेऽपि तद्भागिनस्तस्मान्नोपनीयः स तेऽपि ॥”
इति मिताक्षरा ॥

सभास्वारः, पुं, (सभा स्तुगातीति । स्तृञ् आच्छा-
दने + “कस्मैगद्यञ् ॥” ३।२।१ । इत्यञ् ।) सभा-
सद् । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । २।४६।२ ।
“के च तत्र सभास्वारा राजानो ब्रह्मवित्तमः ॥”)

सभिकः, पुं, (सभा द्युतसभा आश्रयत्वेनाश्रयस्त्विति ।
सभा + श्रौत्वादिवात् ठन् ।) द्युतकारकः ।
इत्यमरः ॥ हे सहियार इति ख्याति । सभा
द्युतमस्याश्रयत्वेनास्ति सभिकः विकारसंघेति
ष्यिकः । सभा द्युतं सभा द्युहमिति रुद्रः ।
द्युतं कारयति द्युतकारकः घञन्तात् स्वार्थे कः ।
इति भरतः ॥ तत्पर्यायः ।

“दुरीद्वरश्च नियम्यद्युतकारकसकाः ।
सभिकः प्रतिभूयति—”

इति जटाधरः ॥

(यथा, वाशवल्के । २ । २०२ ।

“अथै श्रुतिकटङ्गस्तु सभिकः पञ्चकं श्रुतम् ।
युक्तीयात् धर्मैकितवाहितराहृषकं श्रुतम् ॥”)

सभौकः, पुं, द्युतकारकः । इति शब्दरत्नावली ।
सभौचितः, पुं, (सभायास्तुचितः ।) पङ्कितः ।
इति घनञ्जयः । सभाद्योष्ये, चि ॥

सभ्यः, पुं, (सभायां साधुः । सभा + “सभाया यः ।”
४ । ४ । १०५ । इति यः ।) साधुः । सभासद् ।
इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ८ । १० ।

“सौख्यं नाभ्यां चि संपश्येत् सभ्यैरेव त्रिभि-
र्द्वतः ॥”

अस्मिन्नर्थे वाच्यलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, रघुः ।
१ । ५५ ।

“तस्मै सभ्याः सभायाय गोप्ते गुप्तमेन्द्रियाः ।
अर्हन्वामर्हते चक्रुर्मनयो नयचक्षुषे ॥”)
सभिकः । इति जटाधरः ॥

सभ्यः, चि, (सभा + यः ।) प्रव्ययितः । इति
जटाधरः ॥ सभासम्बन्धी च ॥

सम्, य, समार्थः । प्रकृतार्थः । सङ्गतः । शोभनः ।
इति शब्दरत्नावली । सप्तुचयः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ सतुर्थोपसर्गः । इति आकरणम् ॥
अस्वार्थविशेषाः संशब्दे दृष्टव्याः ॥

समः, चि, (समतीति । सम वैज्ञये + पचाद्यच् ।)
सर्वम् । (अस्मिन्नर्थे सर्वनामसंज्ञा भवति ।
यथा, सुम्बोधे ।

“ममः समस्मात् पूर्वस्मा अन्तरस्मा अमेघ-
साम् ॥”)

समानम् । इत्यमरः ॥ (अस्मिन्नर्थे सर्वनाम-
संज्ञा न भवति । यथा, सुम्बोधे ।

“समायेषु परायेषां सुक्तयेऽर्थान्तराय च ॥”)
साधुः । इति मेदिनी ।

समः, पुं, (सम वैज्ञये + पचाद्यच् ।) राशि-
विशेषाणां संज्ञाविशेषः । ते तु राशयः षष्-
कक्रंटकम्बाहृषिकमकरमीनाः । यथा,—

“क्रूरोऽथ सौम्यः पुरुषोऽङ्गना च
ओजोऽथ युष्मं विषमः समश्च ।

चरश्चिरहृत्प्रात्मकनामधेया
मेवाद्योऽमी क्रमशः प्रदिष्टाः ॥”

इति ज्योतिषस्तम् ॥ * ॥

मानस्य प्रकारविशेषः । स तु यदा गीतवाद्ययो-
क्तालः गायकस्य हस्तपादादिचातनश्च एकदा
समभावेन पतति तदा भवति । इति सङ्गीत-
शास्त्रम् ॥ * ॥ वर्गमन्वानयनार्थं अङ्गीपरि-
दत्त ऋचुरेखाविशेषः । यथा,—

“ब्रह्मानवादिधमात् क्वतिं दिगुचयेकूलं समे
तद्भुते

ब्रह्मा लम्बकतिं तदाद्यविधमालम्बं दिनित्तं
च्यसेन् ॥”

इत्यादि लीलावली ।

समकन्या, स्त्री, (समा विवाहस्तुत्या कन्या ।)
विवाहोपयुक्ता । इति घनञ्जयः ॥ सङ्ग्र-
जुमारो च ॥

समकोलः, पुं, (समः कोलो यस्य ।) सर्पः । इति
त्रिकाश्विणः ॥

समकः, चि, गमनकर्ता । संपूर्वकानुपघातोः
क्तप्रत्ययेन निब्यन्नः । इति सुम्बोधवाकरणम् ॥

समर्चं, चि, अस्वयोः समीपम् । संपूर्वाच्चिश्चन्दात्
अप्रत्ययेन निब्यन्नम् । इति सुम्बोधवाकर-
णम् ॥ (यथा, कुमारः । ५ । १ ।

“तथा समर्चं दृष्ट्वा मनोभवं
पिनाकिना भयमनोरथा वती ।

निगन्द रूपं हृदयेन पार्वती
प्रियेष्टु सौभाग्यफला हि चारता ॥”)

समगन्धकः, पुं, (समास्तुत्या गन्धा गन्धद्रव्याणि
यत्र । कप् ।) क्षत्रिमधुपः । यथा,—

“दृकधूपे भक्तकरो गिरिः स्यात् समगन्धकः ।”
इति शब्दचन्द्रिका ।

समगन्धिकं, स्त्री, (समस्तुत्यो गन्धोऽख्यजेति ।
ठन् ।) उग्रौरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तुल्य-
गन्धयुक्ते, चि ॥

समग्रः, चि, (समं समकालमेव दृष्ट्वातीति । यद् +
ङः ।) सकलम् । (यथा, रामायणे । २ ।
५२ । ८५ ।

“चतुर्हश्च द्वि वषांश्चि समग्रायुष्य कानने ।